

"חרדת ההשפעה": שירה עברית בימי הביניים במרחב שיח ערבי

חביבה ישי

אוניברסיטת בן גוריון בנגב

תיאור הקאנון המערבי של הרולד בלום יכול להאיר את המערכת הספרותית העברית של ימי הביניים בספרד בזרקורים שלא הכירוהו. האם פיתחו להם "ענקי השיר" העברי בימי הביניים מנגנוני הגנה, כדי להינתק מן המשוררים הערביים וליהנות ממרחב מחייה משלהם? האם הרקמה הפיגורטיבית העמוסה (לעתים לעיפה, אפילו) הופעלה כדי להשתחרר מסמכותם הבלתי ניתנת לערעור של קודמיהם? כיצד 'תורגמה' חרדת ההשפעה של היחזקים במשוררנו ללשון שקולה, מדודה, חרוזה וקצובה? האם הצליחו להשמיע את "מיטב השיר" האוטנטי שלהם מתוך תיבת התהודה הכוזבת והמכזבת?

האם מענה על השאלות הללו יאפשר לנו (הקוראים בני המאה העשרים ואחת) ליצור דיאלוג פורה יותר עם הטקסט הקדום? אולי ליצור קהילת שיח רחבה יותר? או אינטרפרטציה עשירה יותר?